

[Landbrugsministeren.]

ind for en kortere karantænetid end 4 måneder, var rigtig. De svenske veterinærmyndigheder har oplyst, at der ikke er rettet nogen sådan henvendelse til dem, og hvis en sådan kom, ville de svenske veterinærmyndigheder henholde sig til det standpunkt, der tidligere er givet udtryk for over for de danske veterinærmyndigheder; det vil i realiteten sige, at man vil stå fast på kravet om 4 måneders karantæne.

Må jeg sluttelig have lov at pege på, at som det allerede er fremgået af det, jeg har sagt, er der mange faktorer i denne sag. Jeg vil gerne, om det ønskes, i et udvalg nærmere redegøre for disse og andre problemer, og jeg vil også i et sådant udvalg medvirke til at undersøge, om der er mulighed for at finde en løsning på de problemer, der optager mange mennesker. Som dyreven, hundeejer og jæger forstår jeg de problemer af praktisk og følelsesmæssig art, som møder disse mennesker i dag efter den begrænsning, der er indført. Jeg forstår situationen og vil gerne medvirke til at finde en løsning, om dette er muligt. Spørgsmålet er blot, om det kan lykkes, og det er det, jeg gerne i et udvalg vil medvirke til at få undersøgt.

Orla Pedersen: Jeg vil gerne med det samme på mit partis vegne fastslå, at vi fuldt og helt kan støtte det af hr. Aksel Larsen fremsatte forslag.

Det er ganske klart, at det er adskillige forhold, der har bevirket, at den bekendtgørelse, der nu er strid om, er kommet. Men vi kan ikke i vort parti se det rimelige i, at sagen fik en så voldsom udgang, som den egentlig fik. Den rammer alt for hårdt på alt for mange områder, hvilket landbrugsministeren også var så venlig at give udtryk for i sine sidste bemærkninger.

Det forekommer mig for det første — trods den lange redegørelse — at være en noget uovervejet og forhastet beslutning, der blev taget, og det skete efter min mening på et urimeligt grundlag. Det er klart, at det er svært for en minister at følge med i alle detaljer inden for hans ressort, og det er derfor nødvendigt, at der bliver overladt en hel del til embedsmændene — det er jo det, vi har dem til. Men det må være ufravigeligt, at noget

som det, der her er sket, ikke må ske med så kort varsel og på en så overrumplende måde. Vi har folkestyre i Danmark og ønsker ikke, at afgørelsen skal træffes alene på embedsmandsplan, men det er desværre mit indtryk, at det er sket i denne sag. Det må efter min mening i høj grad være en forpligtelse for ministeren at leve op til dette.

Denne bekendtgørelses fremkomst bringer én i tvivl. Det ser for en neutral iagt-tager ud, som om det i høj grad har skortet på vilje fra veterinærmyndighedernes side til at nå et positivt og for befolkningen acceptabelt resultat, og netop derfor synes jeg, at ministeren skulle have været lidt mindre hastig med at udsende sin bekendtgørelse. Bl. a. forstår jeg af ministerens redegørelse, at spørgsmålet om lokaliteter i høj grad har spillet ind. Jeg har på fornemmelsen, at en ting, der har spillet væsentligt ind her, var det økonomiske. Det må for ministeren stå som noget meget væsentligt, og når en ansvarlig minister så af sine embedsmænd får at vide, at det vil koste en 4-5 mill. kr., så er det ganske klart, at han begynder at blive betænkelig. Men det er min absolutte opfattelse, at der var og stadig væk er andre muligheder.

Ud fra indstillingen fra de nævnte myndigheder ophæver ministeren uden videre karantænen for indførsel af hunde og katte til Danmark også fra rabiesramte lande, idet der nu blot skal forevises dyrlægeattest, som er fremskaffet i overensstemmelse med de i bekendtgørelsen i øvrigt herom givne regler.

Yderligere forekommer det mere end mærkeligt, at man helt ser bort fra det normale nordiske samarbejde. Jeg indrømmer, at der har fundet forhandlinger sted osv., men jeg vil stadig fastholde, at det ligesom var noget, der bare skulle ordnes, og når man havde fået klaret det ganske hurtigt, gjorde man i øvrigt, hvad man syntes var rigtig. Det går stik imod det, vi tidligere og forhåbentlig også fremover vil lade være det centrale, nemlig at vi først og fremmest må prøve at skabe samarbejde blandt de nordiske lande også på dette område. Jeg vil for øvrigt gerne tilføje, at jeg synes, at den demonstration, der af danske hundeejere rettedes mod den svenske ambassade, havde forkert adresse.